

Kül, ma ei sagi enam waljaste rägitud,
rinnust pistab, kehha wallutab. Tulge om-
metigi lähemalle: ärge kartke; rägime isse-
kestis magusat jutto!"

Rebbane kostis: „Ma tullesin kül,
agga ma näen neid jälgi, mis siin pais-
tarwad; need näitawad keif teie ma augo
pole minnewad, ei olle üht ainustki jälge,
mis ka seält wälja tulles!" —

Kotkas ja jännes.

Moor jänneksekene pallus kotkast, et
se piddi tedda õppetama, tule käes len-
dama. —

Kotkas kostis: „Kuida sa wõid len-
nata, sul polle tibo lodud!"

Mummal jänneksekene pallus ikka
wäggise peäle.

Kotkas wöttis lomokese omma küünte
wahhele, läks kõrgele üles; jännes pallus:
„Lassee lahti, ma katsun ommeti lenna-
ta!" —

Kukkus kõrgelt üllewalt — partst —
mahha. — Walmis! —

Mis se tähendab? — Üks tallorah-
wa poisike püdis wäggise saksakeest õppida,